

60-річчя
академіка НАН України
О.В. КИРИЛЕНКА

20 травня виповнилося 60 років відомому вченому в галузі електроенергетики академікові НАН України Олександрові Васильовичу Кириленку.

О.В. Кириленко народився в 1950 р. У 1973 р. закінчив Київський політехнічний інститут за фахом інженер-електрик. Упродовж 1973–1975 рр. він працював на кафедрі «Електричні мережі та системи» КПІ. З 1975 р. і дотепер його наукова діяльність пов'язана з Інститутом електродинаміки НАН України, де він подолав шлях від молодшого наукового співробітника до директора, яким став у 2007 р.

У 1981 р. Олександр Васильович захистив кандидатську, а в 1993 р. — докторську дисертації. У 1997 р. його обрано членом-кореспондентом, а в 2006 р. — академіком НАН України.

О.В. Кириленко — видатний фахівець, відомий в Україні та за її межами своїми працями в галузі електроенергетики, пов'язаними з підвищенням надійності та ефективності функціонування електроенергетичних об'єктів і систем, розробленням методів моделювання електричних мереж та електроенергетичних об'єктів. Його різнобічні дослідження процесів функціонування електроенергетичних систем забезпечили розвиток теорії створення систем керування такими процесами,

дали змогу запропонувати принципи та методи побудови інтегрованих інформаційних систем управління та їхніх елементів і створити відповідні апаратні та програмні засоби.

Учений запропонував нові підходи до побудови систем контролю та діагностики в електроенергетиці, розв'язав питання забезпечення їхньої надійності і відмовостійкості, точності та швидкодії, дослідив особливості формалізації і розв'язання завдань параметричної оптимізації аналогових елементів та пристроїв автоматики електроенергетичних систем. Він розвинув теорію аналізу й оптимізації первинних перетворювачів струму, що призначені для роботи зі стабільними величинами похибок в установлених та перехідних режимах, запропонував методи відновлення сигналу в таких пристроях. Сьогодні Олександр Васильович активно розробляє концепцію та методологію побудови інтегрованих інформаційних систем управління потужними електроенергетичними об'єктами. Результати наукових досліджень О.В. Кириленка висвітлено в понад 300 публікаціях, серед яких 14 монографій.

Учений успішно поєднує наукову, організаційну, педагогічну та громадську діяльність. Він заступник академіка-секретаря Відділення фізико-технічних проб-

лем енергетики, очолює експертну раду з електротехніки та енергетики ВАК України, НТК «Керування енергетичними системами та пов'язані з ним процеси інформаційної взаємодії» (ТК 162), входить до складу редколегій багатьох фахових періодичних видань.

Наукові досягнення і громадська діяльність О.В. Кириленка відзначені державними преміями та нагородами: медаллю Академії наук УРСР та премією для молодих учених (1983); золотою медаллю ВДНГ СРСР (1988); премією ім. С.О. Лебедева НАН України (1995); Державною премією України в галузі науки і техніки за працю

«Розробка наукових основ та засобів підвищення енергетичної ефективності та їх впровадження у системах управління постачанням і використанням електроенергії, природного газу та тепла» (1999). У 2008 р. йому присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він став лауреатом конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу—2009» у номінації «Вчений».

Наукова громадськість, колеги й друзі вітають Олександра Васильовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, яскравих наукових звершень.

80-річчя члена-кореспондента НАН України Г.П. БОРИСОВА

3 травня виповнилося 80 років визначному вченому-матеріалознавцю членові-кореспондентові НАН України Георгієві Павловичу Борисову.

Г.П. Борисов народився 1930 р. у м. Тирасполі (Молдова). У 1950 р. закінчив Київський індустріальний технікум і був призначений на роботу майстром спеціального ремісничого училища в м. Бердичеві. Упродовж 1953–1958 рр. він навчався в Київському політехнічному інституті, де здобув кваліфікацію інженера-металурга за спеціальністю «ливарне виробництво чорних і кольорових металів». У 1958 р. за розподілом направлений у новостворений Інститут ливарного виробництва АН УРСР (нині — Фізико-технологічний інститут металів та сплавів НАН України). Свою трудову діяльність Георгій Павлович розпочав із посади інженера, згодом працював стар-

шим інженером, молодшим і старшим науковим співробітником. У 1966 р. Г.П. Борисова призначено завідувачем відділу нових методів лиття, який згодом було реорганізовано у відділ механіки рідких і тверднучих сплавів. На цій посаді вчений працює і сьогодні. У 1964 р. він захистив кандидатську, а в 1983 р. — докторську дисертації.

Дослідження, покладені в основу кандидатської дисертації Г.П. Борисова, були спрямовані передусім на поліпшення технологічних властивостей формувальних матеріалів. Подальші його наукові студії з вивчення закономірностей впливу регульованої теплосилової дії на характер розвитку гідродинамічних, теплофізичних, кристалізаційних процесів та процесу живлення тверднучого вилівка збагатили науку в галузі ливарного матеріалознавства новими уявленнями про будову та структурно-механічні